

læse i Overværelse af Sagsøgte, af Defensor, hvis en saadan møder, og i private Sager af Klageren eller hans Fuldmægtig, hvis en saadan giver Møde.

§ 94.

Derefter forelæser Auditoren følgende Dommereed:

Vi til nærværende Krigsret befalede Dommere love og sværge ved den almægtige og retfærdige Gud, at vi i denne Sag ikke ville lade os i nogen Maade forlede af Frygt eller Haad, af Had eller Nid, af Hensyn til Magt eller Anseelse, Slægtskab eller Vennskab, Gunst eller Gave, men at vi med Gud og Retfærdighed alene for Die ville drage Omfarg for Sandhedens Dplysning og efter samvittighedsfuld Prøvelse dømme ifølge Sagens bevisste Omstændigheder overeensstemmende med Lov og Ret. Saa sandt hjælpe os Gud og hans hellige Ord!

Under Forelæsningen staae Dommerne med oprakte Fingre efter Lovens Forrifter om Geds Afslæggelse, og naar Gden er oplæst, siger hver enkelt af dem: „Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord!“

Indtræde senere nye Medlemmer i Retten, aflægges Gden ogsaa af dem.

Naar Noget, som ikke er Auditor eller civil Dommer, udfører Auditorens Forretninger i Krigsretten, har han, efter at Dommerne have svoret, at aflægge følgende Ged:

I lige Maade lover og sværger jeg, som udfører Auditorens. Hver i denne Sag, at ville heri have alene Gud og Retfærdighed for Die og efter yderste Evne søge at bevirke Sagens Afgjorelse i Overeensstemmelse med Lov og Ret. Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord!

§ 95.

Auditoren adspørger derpaa den Sagsøgte, om han har Indsigelse at fremsætte mod noget Medlem af Krigsretten. Fremsættes en saadan af Noget og det paagældende Medlem er villigt til at vige sit Sæde, eller noget Medlem, naaget ingen Indsigelse mod ham fremkommer, formener, at han ei bør deeltage i Sagens Paakjendelse, kan saadant Medlem fratræde Retten, saafremt denne ikke finder no-

gen Betænkelse derimod. I andet Fald bliver Spørgsmaalet, om muligt strax, at afgjøre ved en Kjendelse.

Naar noget Medlem saaledes frivilligen eller ifølge Kjendelse fratræder Retten, foranstaltes, at en Anden beordres til i hans Sted at indtræde i samme. Dette bør om muligt skee strax, i hvilket Fald Retten imidlertid forbliver samlet.

§ 96.

Forhandlingerne angaaende selve den Sag, der skal paakjendes, ville i Almindelighed begynde med Dplæsning af Sagens Acter, hvilken Dplæsning altid bør skee langsomt og tydeligt. Antager nogen af Dommerne, at han ikke ganske har forstaaet et eller andet oplæst Sted af Acterne, er det ham tilladt at afbryde Dplæsningen for at faae et saadant Sted gjentaget, og ønsker Noget af dem at nedskrive, hvad han anser af særdeles Vigtighed, bør Leilighed dertil gives ham.

Acternes Forelæsning bør være saa fuldstændig, at Intet forbigaaes, som kan komme i Betragtning ved Sagens Paakjendelse, og navnlig bør alle Forhør og andre Protocoltilførsler samt indgivne Indlæg heelt oplæses, hvorimod de Documenter, som ikke ere af saadan Indflydelse for Sagens Afgjorelse, saasom efter Omstændighederne ældre Domsacter og deslige, ikke behøve heelt at oplæses, men Auditoren har at gjøre Dommerne bekendte med sammes Indhold, forsaavidt dertil kan være at tage Hensyn ved Paakjendelsen, og derhos at bemærke i Protocolen, hvilke Acter der ikke ere blevne oplæste.

§ 97.

Naaget Underfølgelsen ordentligviis bør være fuldstændig forinden Krigsretten anordnes, kan dog Auditoren, naar han anser det tjenligt til Sagens Dplysning, i selve Krigsretten fremsætte enkelte Spørgsmaal til Tiltalte, Parter eller Bidner, eller foretage anden Underfølgeshandling, som ikke vil medtage synderlig Tid, ifr. § 99.

§ 98.

Forinden Tiltalte eller i private Sager Parterne astræde fra Retten, adspørres de, om de have Noget at tilføie i Sagen. Deres